

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno.

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno.

7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ CYKLU C

Evangelium (Jan 17,20-26)

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne. Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa. Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne.“ Ježíš pozvedl oči k nebi: podle židovského pojetí nebe může symbolizovat samotného Boha (viz i Jan 11,41). Častý výskyt slovesa „dát“ nás vede k rozpoznání Otce jako dárce par excellence.

A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno. „Dal jsem jim slávu“ – touto slávou je účast na životě Syna, účast na věčném životě, který je už teď skutečností a má se naplno rozvinout (17,24). Sloveso „dal jsem“ je v perfektu: tím se vyjadřuje trvalost daru.

Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne. Zdokonalení v jednotě: v originálu pasivní tvar, tj. dokonalá jednota je Otcovým darem, který učedníci přijímají. Komentář a rozvedení tohoto místa se nachází v 1 Jan 4,12: „Boha nikdy nikdo neviděl, ale jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás je zdokonalena“. Typickým Janovým stylem se vyjadřuje podobnost věřícího s Bohem: tato podobnost se uskutečňuje jen tehdy, pokud učedník žije vztah lásky s dalšími bratřími a sestrami.

Poukazuje snad důraz na tak potřebnou jednotu na rozdělení v janovské obci? Nemáme pro to žádný důkaz: naléhavost prosby se dá vysvětlit spíš tím, že tato jednota se má stále zdokonalovat, naplňovat.

Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa. Vidět slávu Syna: tato sláva se však už zjevila (srov. sedm janovských znamení a stereotypní zakončení „zjevil svou slávu“), proč tedy tato prosba? Učedníci viděli Synovu slávu, ale ještě ne v plnosti. Proto mohou poznávat tuto slávu stále víc, podobně jako mohou prožívat jednotu stále hlouběji. Vidět tuto slávu znamená vidět tvář Syna, vidět ho tváří v tvář, ne jako v zrcadle, nepřímě a nejasně. Toto patření znamená tedy také společenství, a to dokonalé. Důsledkem toho „víme, až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest“.

Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.

Přívlastek „spravedlivý“ charakterizuje Boha spasitele (srov. Iz 45,21: „Sdělte to dál, přiblížte se! Jen ať se poradí spolu. Kdo to od pradávna ohlašoval? Kdo to oznamoval předem? Cožpak ne já, Hospodin? Kromě mne jiného Boha není! Bůh spravedlivý a spasitel není mimo mne“). Spravedlivý tedy znamená věrný a milosrdný.

SHRNUTÍ

Jednota vyprošená Ježíšem je pro věřící již na zemi skutečností, kterou stačí v hloubce vztahů objevit a žít z ní. Není to jen něco zcela niterného, protože je zaměřená k tomu, „aby svět uvěřil“ v Ježíšovo poslání, a tak „aby svět poznal“ (tj. zakusil) Boží lásku skrze učedníky. Boží sláva však nemá jen tak protéci skrze učedníky ke službě světu. Oni sami mají vstupovat do její stále větší plnosti. „Být tam, kde jsem já“ pak znamená totéž, co „já abych byl v nich“.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Minule jsme si vyprávěli o tom, jak Ježíš musí odejít a že to bylo pro učedníky těžké... Ale on neodešel proto, aby už nikdy nepřišel, ale proto, abychom s ním mohli být ještě víc spojeni a také spojeni mezi sebou navzájem! Možná to znáte – někdy, když jsme pořád s maminkou, ani si jí moc nevšímáme, ale když maminka někam odjede, najednou nám dojde, jak ji máme rádi a co všechny pro nás udělala a znamená a jak nás děti vlastně maminka vždycky spojovala dohromady... Podobně když Ježíš odešel, učedníci začali chápat, co

pro ně všechno udělal, jak je měl rád, jak je všechny chtěl „dát dohromady“ a chtěl, aby se měli rádi. To si teď můžeme uvědomit i my!

Starší:

Minulou neděli jsme si říkali, jak je někdy důležité umět něco ztratit, abychom mohli od Boha něco jiného dostat, objevit to a prožít... Dnes se dozvídáme, že Ježíšovi učedníci patří k sobě, že mají to nejdůležitější společné; a že i MY máme to nejdůležitější společné! Ono je důležité, co v našem životě zdůrazníme – jestli to špatné nebo to dobré... Jako by nám Ježíš říkal: „Máme společného daleko víc toho dobrého a společného než špatného a rozdílného!“ Ono dobro společné všem je totiž Duch svatý – sám Bůh, který naplňuje naše nitro. Když se na něj díváme a žijeme z něj, pak opravdu můžeme být jedno – a pak to není žádná přetvářka nebo hra, ale to, čím skutečně jsme.

Zkusme si

Mladší / Starší

V minulém listu jsme se hodně věnovali symbolům. Nyní si můžeme zkusit nějaké sami vytvořit.

- Ježíš mluví o vzájemné lásce. Znamením lásky je srdce – zkuste vytvořit jako symbol jednoty a vzájemnosti symbol dvou vzájemně propletených srdcí (<http://halabalastyle.blogspot.com/2014/02/navod-na-propletene-srdce.html>)
- Vyberte si obrázek, který podle vás symbolizuje lásku a jednotu, a zkuste z něj vytvořit tzv. roláž, kdy se obrázky upravují příčným nastříháním a vysouváním jednotlivých proužků (viz ukázka). Co vám pak obrázek bude připomínat? Můžete zkusit i kombinaci více obrázků.

7. neděle velikonoční cyklu C
Jan 17,20-26

7. neděle velikonoční cyklu C
Jan 17,20-26

7. neděle velikonoční cyklu C
Jan 17,20-26

7. neděle velikonoční cyklu C
Jan 17,20-26

7. neděle velikonoční cyklu C
Jan 17,20-26

7. neděle velikonoční cyklu C
Jan 17,20-26

7. neděle velikonoční cyklu C
Jan 17,20-26

7. neděle velikonoční cyklu C
Jan 17,20-26